

fru Line Barfod om; det vil jeg selvfølgelig prøve at undersøge og tage op, det er kun rimeligt.

Men så vil jeg sige, at når fru Line Barfod sådan ligesom skælder mig ud for systemtænkning, må jeg afvise det. Det, jeg sagde, var, at hvis man begynder at give opholdstilladelse med prostitution som et opholdsgrundlag, så risikerer man, at nogle søger til Danmark med den undskyldning i håb om at få opholdstilladelse. Det vil undergrave hele systemet, det vil mistænkeliggøre de kvinder, som vi netop er enige om at vi skal forsøge at hjælpe, og som så vil blive dårligere stillet.

Men det er jo præcis det der med at forsøge at hjælpe dem, der er så vanskeligt, fordi de ikke engang tager imod de 100 dage. Man taler nu om mere end 100 dage, men sandheden er, at de ikke engang tager imod de 100 dage – de forsvinder, og de ønsker ikke at samarbejde om udrejse. Jeg gentager altså, fordi der er sket flere sammenblandinger også her i løbet af debatten:

Hvis man vil medvirke til en forberedt udrejse, hvor man undervejs i forløbet her i landet kan få alle mulige forskellige former for bistand og forholdene derhjemme bliver undersøgt, så kan man få op til 100 dages frist. Det har ikke noget med efterforskning at gøre. Hvis politiet af efterforskningsmæssige grunde ønsker, at en handlet kvinde skal have opholdstilladelse med henblik på at hjælpe til under efterforskning og domsforhandling, kan der uafhængigt af det her gives en opholdstilladelse, og endelig kan kvinden naturligvis søge om asyl.

Så er der blevet rejst spørgsmålet, om vi kan rejse garantier for udlandet. Nej, det kan vi ikke. Det skal vi heller ikke, andet end at vi jo har det meget vigtige system, at man kan søge om asyl, og man bliver ikke sendt hjem til forfølgelse, for så har man fået asyl inden. Men der er jo altså igen problemet, at de kvinder slet ikke vil benytte sig af den forberedte hjemsendelse, hvor man også kigger på forholdene derhjemme, for de forsvinder, de kommer ikke og tager imod den hjælp.

Så vil jeg da lidt spydigt sige, at det da er rart, at Socialdemokratiet og De Radikale pludselig er blevet så interesseret i kvindehandel, som tilfældet er. Der er blevet stillet spørgsmål om, hvad man selv gjorde, da man var i regering, og det kan godt blive lidt trættende at blive konfronteret med, men det er jo altså en oppositionsprivilegium altid at komme med alle mulige påstande og indvendinger uden at have undersøgt sagen og uden overhovedet at tage ansvaret for

noget som helst. Sådan er det, og sådan må det også være, men så må det også være rimeligt, at vi spørger, hvad det egentlig var man selv gjorde.

For at svaret nu bliver i overensstemmelse med historien i stedet for fru Lone Dybkjærs forestilling om, hvordan det var i de gode gamle dage, da De Radikale havde magten og senere i de første år som position, så synes jeg, at jeg lige vil læse op af, hvad der står her på min skærm. Fru Lone Dybkjær var med til at fremsætte beslutningsforslag nr. B 113 den 4. april 2006, hvor man foreslår, at refleksionsperioden skal sættes op fra 15 dage til 3 måneder. Man kan altså ikke i sin vildeste fantasi finde på noget, der ligger ud over 3 måneder. Det blev besvaret af regeringens forslag, der endte med en refleksionsperiode på 100 dage. Så kom nu ikke med det hykler! Det står sort på hvidt her: B 113 fra folketings-samlingen 2005-06. Går vi tilbage, til dengang partierne var i regering, var det endnu ringere.

Sandheden er, at kvindehandelen først er kommet på dagsordenen, efter at denne regering er tiltrådt. Det er de kolde kendsgerninger; det kan man se i Folketingstidende.

Så har der været rejst spørgsmål, specielt fra Dansk Folkepartis side, om at få en redegørelse. Det synes vi er fornuftigt. Vi tager gerne Dansk Folkeparti med i forberedelserne, og vi er fælles om det forslag til vedtagelse, som der skal stemmes om i morgen, så jeg kan forsikre om, at vi indgår i et samarbejde om det.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 19:05

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, hvis ministeren vil se nærmere på det her med, at kvinderne slet ikke har fået tilbuddet om at tale med sociale myndigheder eller med ngo'er som Reden-Stop Kvindehandel. For noget af det, som jo er fuldstændig afgørende, hvis man skal kunne hjælpe ofre for menneskehandel, er, at de så overhovedet bliver identificeret som ofre for menneskehandel, og det kræver jo, at de snakker med nogle af dem, som har ekspertisen i det.

Så sagde ministeren, at det ikke nytter, hvis vi giver mulighed for ophold på grund af prostitution. Jeg går ud fra, at det var en fortalelse. For der er ingen her, der har talt for, at prostitution skulle være en lovlig opholdsgrund.